

Sygn. akt II K 190/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2023 roku

Sąd Rejonowy w Mielcu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Alicja Krypel

Protokolant: Marlena Weryńska

przy udziale Prokuratora -

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2023 roku

sprawy karnej

S. M. (1)

s. Z. i M. z domu M.

ur. (...) w M.

oskarżonego o to że:

w dniu 14 stycznia 2023 roku w M. woj. (...) na ul. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych, nie zachował szczególnej ostrożności i nie udzielił pierwszeństwa pieszemu przechodzącemu przez wyznaczone przejście dla pieszych po czym uderzył przednią częścią swojego pojazdu w pokrzywdzonego, w wyniku czego Ł. T. (1) upadał na jezdnię doznając obrażeń ciała w postaci złamania szyjki kości ramiennej prawej oraz stłuczenia klatki piersiowej po stronie prawej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności funkcji jego ciała na okres powyżej dni siedmiu wyczerpujące dyspozycje art. 157 § 1 kk

tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 kk

uznaje oskarżonego S. M. (1) za winnego zarzucanego mu czynu popełnionego w sposób wyżej opisany stanowiącego przestępstwo z art. 177 § 1 kk i za to na podstawie art. 177 § 1 kk, stosując art. 37a § 1 kk i art. 33 § 1 i 3 kk **skazuje** go na karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł (trzydzieści złotych);

na podstawie art. 46 §1 kk orzeka od oskarżonego S. M. (1) na rzecz pokrzywdzonego Ł. T. (1) kwotę 2.000zł (dwa tysiące złotych) tytułem częściowego zadośćuczynienia,

na podstawie art. 627 kpk i § 11 ust. 1 pkt 1, § 11 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 11 ust. 7, § 15 ust. 1, § 16, Rozp. Min. Spraw. z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od oskarżonego S. M. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego Ł. T. (1) kwotę 1.200zł (jeden tysiąc dwieście złotych), tytułem kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru,

na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego S. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 518,94 zł (pięćset osiemnaście złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze).

UZASADNIENIE			
Wyroku Sądu Rejonowego w Mielcu z dnia 22 czerwca 2023 roku.	Sygnatura akt	II K 190/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	S. M. (1)	czyn przypisany oskarżonemu w pkt I wyroku	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. W dniu 14 stycznia 2023 roku w M., około godziny 7:00 oskarżony S. M. (1) będąc kierowcą samochodu osobowego marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) poruszał się bez pasażerów ulicą (...) jadąc w kierunku skrzyżowania z ulicą (...). W tym czasie panowały następujące warunki drogowe: temperatura powietrza wynosiła 6 stopni C, występowało zachmurzenie całkowite, nie było wiatru ani mgły, przy czym jezdnia była mokra. Oskarżony zbliżał się do przejścia dla pieszych znajdującego się na ul. (...) w rejonie posesji nr (...), w terenie zabudowanym, gdzie obowiązywało administracyjne ograniczenie prędkości do 50 km/h. Przejście dla pieszych było oznakowane znakami pionowymi D-6 po obu stronach jezdni oraz znakiem poziomym P-10, bez sygnalizacji świetlnej, z oświetleniem sztucznym - lampy, które w czasie, gdy oskarżony pokonywał ten odcinek drogi były włączone. Jezdnia w omawianym rejonie ma szerokość 11,3 metra, 2 pasy ruchu, jest to łuk drogi w lewo, po obu stronach jezdni</p>	wyjaśnienia oskarżonego S. M. (1)	47, 81/2-82	

znajdują się pobocza z kostki chodnikowej. Pokrzywdzony w tym czasie szedł do sklepu znajdującego się na ulicy (...). Miał na sobie plecak z elementami odblaskowymi. Ł. T. (1) wszedł na przejście dla pieszych z lewej strony drogi (patrzac w kierunku jazdy oskarżonego S. M. (1)) bowiem nie widział aby nadjeżdżał jakikolwiek pojazd. Gdy pokrzywdzony znajdował się w połowie przejścia dla pieszych usłyszał dźwięk nadjeżdżającego samochodu oskarżonego, który nie zwalniał przed przejściem dla pieszych. Oskarżony dojeżdżając do przejścia dla pieszych nie zachował szczególnej ostrożności, nie dostrzegł odpowiednio wcześniej pokrzywdzonego i nie ustąpił mu pierwszeństwa, gdy ten znajdował się już wówczas w okolicy środkowej części pasa ruchu, i potracił go, uderzając w pokrzywdzonego prawą przednią częścią swojego pojazdu, w wyniku czego Ł. T. (1) upadał na jezdnię doznając obrażeń ciała w postaci złamania szyjki kości ramiennej prawej oraz stłuczenia klatki piersiowej po stronie prawej, które naruszyły czynności funkcji jego ciała na okres powyżej dni siedmiu. Po uderzeniu pokrzywdzony leżał na jezdni, nie stracił przytomności. Oskarżony

podszedł do niego i niezwłocznie wezwał służby ratunkowe. Na miejsce zdarzenia przyjechała karetka pogotowia ratunkowego oraz Policja. Pokrzywdzony został zaopatrzony medycznie i przewieziony do Szpitala (...) w M. i następnie do Szpitala (...) w D.. Samochód oskarżonego w czasie bezpośrednio poprzedzającym wypadek miał sprawny układ kierowniczy, hamulcowy i oświetleniowo-sygnalizacyjny, nie stwierdzono niesprawności które mogłyby mieć związek przyczynowo-skutkowy z zaistniałym wypadkiem. Oskarżony był w czasie zdarzenia trzeźwy zaś badanie stanu trzeźwości pokrzywdzonego wykazało w jego organizmie zawartość alkoholu w ilości 0,05 mg/l w wydychanym powietrzu. Po wypadku pokrzywdzony był hospitalizowany od dnia 14.01.2023 roku do dnia 17.01.2023 roku, gdy został wypisany ze szpitala w stanie ogólnym dobrym, z zaleceniami medycznymi. Ł. T. (1) chodzi na rehabilitację w związku z wypadkiem. Nadal odczuwa ból ręki, która była złamana i nie odzyskał w niej pełnej sprawności. Poza dolegliwościami związanymi z wypadkiem

nie zgłasza innych problemów zdrowotnych.			
zeznania pokrzywdzonego Ł. T. (1) - częściowo	33/2, 82/2-83		
notatka urzędowa	1,3,38		
protokół badania stanu trzeźwości S. M.	4		
Protokół oględzin miejsca wypadku drogowego	5-6		
Protokół oględzin pojazdu marki (...)	7-8		
Protokół badania stanu trzeźwości Ł. T.	39		
Opinia S. Ł. T.	41		
2.S. M. (1) ma (...) lata, jest kawalerem, ojcem jednego dziecka w wieku (...), które pozostaje na jego utrzymaniu. Posiada wykształcenie zawodowe - elektryk. Jest zatrudniony w firmie (...) w M. za miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 3500 zł netto, nie posiada żadnego majątku. Nie był dotychczas karany, nie figuruje również w ewidencji naruszających przepisy ruchu drogowego.	oświadczenie oskarżonego S. M. (1)	81/2	
Wydruk z bazy P. S. M. (1)	44		

Informacja z ewidencji kierowców	50		
Wydruk z bazy (...)	51-52		
notatka urzędowa o podejrzanym	53		
Karta K.	61		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego S. M. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w całości bowiem przyznał się do zarzucanego mu czynu, nie kwestionował swojego sprawstwa, opisał w wyjaśnieniach przebieg	

		<p>zdarzenia z dnia 14.01.2023 roku, wskazując, że nie zauważył na przejściu dla pieszych pokrzywdzonego. Wyjaśnienia oskarżonego korespondują z zeznaniami pokrzywdzonego oraz pozostałym materiałem dowodowym dlatego brak podstaw aby je podważyć.</p>
<p>zeznania pokrzywdzonego Ł. T. (1) - częściowo</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonego zasługiwały zdaniem Sądu na wiarę w części - znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym i są zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego - co do przyczyny i okoliczności faktycznych wypadku drogowego z dnia 14.01.2023 roku. Sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonego w zakresie rozmiarów doznanej przez niego krzywdy, bowiem w ocenie Sądu twierdzenia Ł. T. (1) nie znajdują oparcia w pozostałym materiale dowodowym, a żądanie częściowego zadośćuczynienia w kwocie 30.000 zł było wygórowane.</p>	
<p>notatka urzędowa</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne dowody w postaci: notatek urzędowych, protokołów oględzin, protokołów badania stanu trzeźwości, dokumentacji fotograficznej, protokołu miejsca wypadku drogowego, protokołu oględzin pojazd</p>	

	oskarżonego gdyż zostały one sporządzone w prawnie przewidzianej formie, w sposób rzetelny i prawidłowy oraz przez organy posiadające ku temu odpowiednie kompetencje. Ponadto strony nie wnosiły zastrzeżeń do w/w dokumentów stąd też nie było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.		
protokół badania stanu trzeźwości S. M.			
Protokół oględzin miejsca wypadku drogowego			
Protokół oględzin pojazdu marki (...)			
Protokół badania stanu trzeźwości Ł. T.			
Opinia S. Ł. T.	Sąd podzielił stanowisko biegłego w zakresie obrażeń, jakich doznał w wyniku wypadku pokrzywdzony. Biegły sporządził swoją opinię na podstawie dokumentacji medycznej. Opinia była jasna, pełna, a biegły dysponował fachową wiedzą w zakresie medycyny, toteż zasługuje na wiarę w pełni.		
1.1.1.2	oświadczenie oskarżonego S. M. (1)	Brak podstaw aby kwestionować oświadczenie złożone przez oskarżonego.	

Wydruk z bazy P. S. M. (1)			
Informacja z ewidencji kierowców	Sąd uznał za wiarygodne dowody w postaci: notatki urzędowej, wydruku z bazy (...), informacji z ewidencji kierowców, wydruku z bazy (...), karty karnej gdyż zostały one sporządzone w prawnie przewidzianej formie, w sposób rzetelny i prawidłowy oraz przez organy posiadające ku temu odpowiednie kompetencje. Ponadto strony nie wnosiły zastrzeżeń do w/w dokumentów stąd też nie było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.		
Wydruk z bazy (...)			
notatka urzędowa o podejrzanym			
Karta Karna			
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.1	zeznania pokrzywdzonego Ł. T. (1) - częściowo	Sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonego w	

		zakresie rozmiaru doznanej przez niego krzywdy, bowiem w ocenie Sądu twierdzenia Ł. T. (1) nie znajdują oparcia w pozostałym materiale dowodowym, a żądanie częściowego zadośćuczynienia w kwocie 30.000 zł było wygórowane.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	pkt I	S. M. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Treść art. 177 §1 kk stanowi, iż odpowiedzialność karną w nim przewidzianą ponosi osoba, która naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1 kk.</p> <p>Za rodzajowy przedmiot ochrony należy w poddawanych analizie przepisie uznać</p>			

bezpieczeństwo w komunikacji, za uboczny natomiast zdrowie i życie ludzkie. Znamię czasownikowe „spowodowania” wypadku jest szerokie zakresowo, w związku z czym obejmuje wszystkie sytuacje naruszenia zasady czy też zasad bezpieczeństwa w ruchu, które skutkują spowodowaniem u pokrzywdzonego średnich lub ciężkich obrażeń ciała czy też jego zgonem. Jak trafnie dostrzega się w piśmiennictwie elementem, który warunkuje popełnienie poddawanego analizie przestępstwa jest naruszenie zasad czy zasady bezpieczeństwa w ruchu. Zasady te mają charakter skodyfikowany bądź nieskodyfikowany; pierwsze wynikają wprost z przepisów prawa, drugie także również z istoty bezpieczeństwa w ruchu. Zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym to ujęte w odpowiednich przepisach zasady określające sposób korzystania z ruchu. Są to zarówno reguły zawarte w przepisach określających porządek poruszania się na szlakach komunikacyjnych i zachowanie się w typowych dla ruchu sytuacjach lub wyrażone przez przyjęte oznakowanie, oświetlenie i sygnalizację, jak i reguły nieskodyfikowane w sposób szczegółowy,

a wynikające z wyżej wymienionych przepisów oraz istoty bezpieczeństwa w ruchu, które muszą znaleźć zastosowanie wszędzie tam, gdzie nie ma sprecyzowanego przepisu (wytyczne wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej w sprawach o przestępstwa drogowe; uchwała SN z 28.02.1975 r., V KZP 2/74, OSNKW 1975/3-4, poz. 33). Minimalizują one stopień niebezpieczeństwa związanego z uczestnictwem w poszczególnych dziedzinach ruchu, acz nie eliminują go całkowicie. Nie zawsze określają zachowanie kierowcy w sposób ścisły, ich przestrzeganie oceniane jest zawsze przez pryzmat konkretnych okoliczności.

Poprzez szczególną ostrożność – zgodnie z definicją legalną przedstawioną w art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku - Prawa o ruchu drogowy – rozumie się ostrożność polegającą na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestnika ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze, w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie.

Mając powyższe na uwadze Sąd nie miał wątpliwości, iż oskarżony jest winnym popełnienia

<p>zarzuczonego mu czynu - przeprowadzone dowody osobowe jak i nieosobowe - prowadzą w ocenie Sądu jednoznacznie do wniosku, że oskarżony nie zachował szczególnej ostrożności zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych i nie udzielił pierwszeństwa pieszemu przechodzącemu przez wyznaczone przejście dla pieszych, wskutek czego uderzył go przednią częścią swojego pojazdu, a Ł. T. (1) doznał w wyniku tego zdarzenia obrażeń ciała.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. M. (1)	pkt I	pkt I	Sąd uznając oskarżonego winnym popełnienia przestępstwa z art. 177 § 1 kk kk, na podstawie art. 177 § 1 kk, stosując art. 37a§1kk i art. 33§ 1 i 3 kk skazał oskarżonego S. M. (1) na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł, bacząc by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając przy tym stopień społecznej szkodliwości czynu, jak również cele, jakie kara winna osiągnąć wobec sprawcy oraz społeczeństwa. Dokonując rozstrzygnięcia o karze Sąd uznał, iż orzeczenie

kary pozbawienia wolności, byłoby rażąco surowe, zastosował wobec oskarżonego dobrodziejstwo art. 37a kk, które pozwoliło na orzeczenie kary grzywny. W ocenie Sądu postawa oskarżonego, który przyznał się do winy i wyraził skruchę przemawia za orzeczeniem kary łagodniejszego rodzaju niż kara pozbawienia wolności.

Jako okoliczności łagodzące sąd potraktował dodatkowo uprzednią niekaralność oskarżonego oraz dotychczasowy brak naruszeń przepisów ruchu drogowego.

W ocenie Sądu orzeczona kara koreluje z ustaloną winą oskarżonego, uwzględnia znaczny stopień szkodliwości jego postępowania, którym doprowadził do potrącenia pokrzywdzonego i wywołania u niego obrażeń ciała. Zachowanie oskarżonego naruszyło zarówno dobro chronione prawem, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji, jak i zdrowie. Oskarżony widział jakie na drodze panują warunki, a mimo tego nie znalazło to odzwierciedlenia w jego postępowaniu na drodze. Wiedząc, że będzie zbliżał się do przejścia dla pieszy nie zachował szczególnej ostrożności na nim spoczywającej, nie uwzględnił, że na przejściu

może znajdować się pieszy, bezpodstawnie zakładając że tak nie będzie. Warunki pogodowe utrudniające mu obserwację otoczenia - całkowite zachmurzenie, stan po opadach deszczu - powinny skłonić go do wzmożonej czujności i ostrożności, co jednak nie nastąpiło.

Zdaniem Sądu okoliczności te wskazują, że dla zrealizowania zarówno celów zapobiegawczych oraz wychowawczych w odniesieniu do oskarżonego, jak i celu w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa właściwą karą będzie kara grzywny, którą Sąd orzekł przy zastosowaniu art. 37a kk.

Ukształtowana w powyższym zakresie kara grzywny spełni również cele prewencyjne w stosunku do oskarżonego, uzmysławiając mu naganność jego postępowania oraz pozwoli na zapobieżenie ponownemu powrotowi do przestępstwa, a jednocześnie wdroży go do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Będzie ona czynić zadość prewencji ogólnej, unaoczniając społeczeństwu, iż działanie sprzeczne z prawem spotykają się z natychmiastową reakcją organów wymiaru sprawiedliwości, ukazując

			w ten sposób konieczność przestrzegania norm prawnych i nieopłacalność ich łamania
S. M. (1)	pkt II	pkt I	<p>Celem częściowego zrekompensowania pokrzywdzonemu doznanych przez niego krzywd, na podstawie art. 46 §1 kk sąd orzekł od oskarżonego S. M. (1) na rzecz pokrzywdzonego Ł. T. (1) kwotę 2000 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia.</p> <p>Krzywda doznana przez pokrzywdzonego jest bowiem bezsporna, gdyż na skutek wypadku doznał obrażeń ciała, był hospitalizowany, zaś obecnie przechodzi rehabilitację aby móc powrócić do pełnej sprawności. Zasądzona kwota w sposób częściowy zrekompensuje pokrzywdzonemu odczuwane przez niego dolegliwości bólowe, przeżyty stres oraz czasowe ograniczenie w codziennym funkcjonowaniu. Co prawda pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego i on sam wnioskowali o znacznie wyższe zadośćuczynienie, niemniej wnioskowana kwota 30.000 zł zadośćuczynienia nie jest zdaniem Sądu uzasadniona w świetle zgromadzonych dowodów, które nie potwierdzają rozmiaru krzywdy pokrzywdzonego, który</p>

			<p>powinien skutkować przyznaniem na jego rzecz zadośćuczynienia w takiej wysokości, zważywszy, że pokrzywdzony nie przedstawił na tą okoliczność żadnego dokumentu a jego leczenie jest kontynuowane. Biorąc ponadto pod uwagę, iż istotą postępowania karnego jego kwestia winy i kary - zaś kwestia zadośćuczynienia i odszkodowania ma charakter drugoplanowy - sąd przyjął, iż zasądzona na rzecz pokrzywdzonego kwota 2000 zł w sposób wymierny częściowo zrekompensuje mu doznaną krzywdę, nie pozbawiając go przy tym możliwości dochodzenia ewentualnie dalszych roszczeń na drodze postępowania cywilnego.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej</p>			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt III	Na podstawie art. 627 kpk i § 11 ust. 1 pkt 1, § 11 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 11 ust. 7, § 15 ust. 1, § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądził od oskarżonego S. M. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego Ł. T. (1) kwotę 1200 zł, tytułem kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru.	
pkt IV	Na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 518,94 zł na którą to kwotę składają się koszty postępowania przygotowawczego w wysokości 198,94 zł, opłata karna od kary grzywny w wysokości 300 zł oraz ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu sądowym w kwocie 20 zł, uznając, że oskarżony jako osoba mająca stałe zatrudnienie jest	

	w stanie przedmiotowe koszty uiścić bez uszczerbku dla utrzymania siebie i swojej rodziny.	
Podpis		